

BÁNOVSKÝ

zpravodaj

3/2019

Jubilejní setkání dvou Bánovů

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

srdečně Vás zdravím v období babího léta! Drobným ohlédnutím za stejnojmenným festivalem bych rád tentokrát začal svůj příspěvek. Náš ženský pěvecký soubor Zpěvule již počtvrté uspořádala příjemný folklorní festival ve školním sále. Sál byl zaplněn do posledního místa a myslím, že si hosté přišli na své.

Nebudu jmenovat všechny vystupující, ale musím pochválit především holky z Malého Kohútka, které předvedly moc krásné vystoupení. Hosté přivezli ochutnat folklór z Hané i z Kyjovska a závěr programu patřil úžasnému houslistovi Viliamu Didiášovi v doprovodu CM Strýci ze Strání, kteří se možná i trochu zapotili, ale původně nečekané vystoupení zvládli bravurně. Zpěvulím děkuji za tento zážitek a těším se na 5. ročník Babího léta!

Září patří tradičně i slavnostem vína, kterých se účastní padesátka krojovaných Bánovjanů. I letos jsme vyrazili v silné sestavě a Kohútek, Hútek i Zpěvule prošli průvodem a vystoupili také na podiu Mariánského náměstí. Naše výprava měla celkem štěstí, že začalo hustě pršet, až když jsme prošli náměstím a dokončili průvod. Mikroregiony, které šly za námi, takové štěstí neměly a bohužel zmokly více. Přes uplakané počasí byla nálada dobrá a ani na množství hostů to velký vliv nemělo. Věřím, že nás teď čeká zase pár slunečných ročníků.

Slavnosti vína Uherském Hradišti

Poslední srpnový den se uskutečnilo jubilejní setkání dvou Bánovů. Družba našich obcí funguje už padesát let a jsme za to všichni rádi. Fotbalisti od radosti sice dostali hned deset gólů, ale atmosféra byla přesto perfektní. Se starostou Milošem Rybárem jsme si předali pamětní dary, stejně jako fotbalisté mezi sebou, a popřáli jsme si mnoho let dalšího přátelství našich obcí a občanů. Slovenští důchodci byli trochu zklamaní, možná i naštvaní, že přijelo tak málo našich seniorů, ale bohužel tento termín bylo asi nejvíce akcí a soukromých oslav v celém roce. Nakonec ale všichni pookřáli a po tradičním nekonečném loučení bylo vše odpuštěno.

Ještě se trochu vrátím v čase k Bánovskému letu. Letos poprvé pod novým zastřešením na pálenici, které zde bylo slavnostně otevřeno. Ještě v červenci se stavěla nová příjezdová komunikace a dláždil chodník podél budovy pálenice, ale vše se stihlo bez větší

Prague Queen na Bánovském letě

ho stresu. Sobotní taneční večer se skupinami Prague Queen a Artemis prověřil možnosti areálu v síle šesti stovek hostů a můžu říct, že to proběhlo perfektně. Až na frontu na pivo, která mohla být i kratší, se celý večer vydařil a atmosféra byla nesmírně pozitivní. Stejně tak tomu bylo i v neděli, kdy proběhl gastroden Východního Slovácka a společně s ostatními zástupci obcí našeho mikroregionu jsme popřáli areálu a všem jeho hostům spousty příjemných akcí. K poslechu zahráli Mudrlanti a k zábavě divadelní spolek Pod Lampou, který chvílemi musel překřikovat „hučící dav“ hostů, ale zřejmě bylo potřeba sdělit si dojmy z nového kulturního prostranství, tak nebylo zbytečné. Děkuji složkám, které se podílely na organizaci, tentokrát myslivcům, kohútkům, hasičům, divadelníkům a sokolům. Děkuji Zpěvulím za mnoho dobrot, které připravily do bánovského stánku a sousedům z naší ulice, po jejichž nakládáních hermelinech se jenom zaprášilo. Vzhledem k tomu, že gastroden Východního Slovácka je putovní akce, která nemůže být každoročně v té samé obci, chtěli bychom příští rok na Bánovském letě uspořádat gastroden čistě bánovský, ale bude potřeba, aby se zapojily i další spolky, ulice, party nebo rodiny. Ještě máme skoro rok času na organizaci, tak to snad klapne. Při bánovském letě nemůžu nezmínit poslední slavnostní mši, kterou sloužil pan farář Jiří Kupka v naší farnosti, a na které jsme se s ním rozloučili. Následoval folklorní memoriál Zdeňka Zálešáka, který ve farní zahradě skvěle moderoval Pavel Bochin. Příští Bánovské leto vychází na víkend 17. - 19. července, tak na to při plánování dovolených pamatujte.

Nedaleko před námi jsou Svatomartinské hody, které budou od 8. do 11. listopadu. Můžete se těšit na folklorní pořad k 10. výročí založení souboru Hútek, svatomartinskou jízdu, taneční zábavu ve sportovní hale, slavnostní mši i dětské atrakce ve školním sále.

Nejen školní sál, ale i celá základní škola má už novou elektroinstalaci, osvětlení i počítačovou síť. Do některých tříd se instalovala klimatizace, tak už v horkých květnových a červnových dnech bude ve třídách k vydržení. Pokud bude s klimatizací dobrá zkušenost, bude se instalovat i v dalších třídách.

O prázdninách se opravila silnice na Hradě. Jelikož jsem nebyl při finální pokládce asfaltového povrchu, těšil jsem se při návratu z prodlouženého víkendu, až se projedu po nové silnici. Když jsem ale odbočil na Hrad, byl jsem zklamaný. Ne z kvality silnice, ta je perfektní. Nová cesta ale nešla pod zaparkovanými auty ani vidět a v jednom místě jsem projížděl mezi vozy s asi pěticentimetrovou rezervou mezi zrcátky na obou stranách. Nevím, co na to říct. Myslím, že každý řidič ví, že na silnici parkovat nemá. Chápu, že přijede návštěva a na průjezd se všichni nevejdou, dobře, →

Rozloučení s panem farářem Jiřím Kupkou

to se musí tolerovat. Ale když jsou průjezdy prázdné, dokonce je i místo na novém obecním odstavném parkovišti prázdné a auta stojí na vozovce, to je minimálně neohleduplné. Prosím proto řidiče, a to nejen pod Hradem, aby parkovali na svých vjezdech, na svých parkovacích stáních, pokud mají úzký prostor na parkování, ať si vydláždí širší a pokud nemají peníze na vydláždění, ať si nekupují auta a jezdí na kole nebo autobusem. Nebudeme z obecního úřadu volat na policii, aby za to někoho pokutovala. Až to ale kdokoliv udělá a dostanete pokutu za nedodržení širší průjezdu na komunikaci, na obecním úřadě si prosím nestěžujte.

Další prázdninovou stavbou je oprava kanalizace v Uličce, která právě probíhá v režii Slováckých vodáren a bude pokračovat napojením protějších domů na novou stoku a zasypaním staré kanalizace. To už je investicí obce. Realizační firma ale zůstává stejná. Na jaro se v Uličce bude rekonstruovat i vodovod a v prázdninových měsících 2020 by měla přijít na řadu nová vozovka.

Den otevřených dveří v hasičské zbrojnici ke 125. výročí založení hasičského sboru v Bánově

Od října začne výstavba chodníku a veřejného osvětlení v nové lokalitě Šraňky. Na tento projekt jsme podali i žádost o dotaci přes místní akční skupinu Východní Slovácko, tak doufáme, že budeme finančně podpořeni.

Posledními úpravami prochází dopravní automobil pro Jednotku sboru dobrovolných hasičů. Členové jednotky již dokončují výstavbu nové garáže, kterou provádí svépomocí. Hasičský sbor obce Bánov letos slaví 125. výročí svého založení. K této příležitosti se konal v hasičské zbrojnici den otevřených dveří, kterého se zúčastnily desítky dětí i dospělých. Všichni si mohli prohlédnout hasičskou výstroj a výzbroj a mimo jiné si děti mohly zaskákat na hradě nebo zastříkat z hasičské proudnice. Kolegům hasičům tímto za organizaci akce i výstavbu garáže děkuji!

Vážení přátelé, přeji Vám krásný podzim, pevné zdraví a těším se na setkání v rámci programu našich svatomartinských hodů!

Váš starosta Marek Mahdal

Z jednání zastupitelstva obce Bánov

ze dne 5. 9. 2019

(úplné znění usnesení na www.banov.cz/uredni-deska)

Zastupitelstvo obce schvaluje:

- Kupní smlouva KS 10052019 mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700 a E.ON Distribuce, a.s., F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, na předmětné energetické zařízení **venkovní sloupová trafostanice TSB250 T18 Bánov zd dvůr (číslo trafostanice 411 781), bez transformátoru**. Kupní cena celkem 30 000,- Kč bez DPH.
- Prodej pozemku parc.č. 4371/6 o výměře 63 m² v k.ú. Bánov, vzniklých dělením dle GP 1036-27/2019. Kupující ██████████ Záměr prodeje byl vyvěšen na úřední desce od 20.8.2019 do 5.9.2019. Cena je 100,- Kč/m². Cena celkem 6 300,- Kč.
- Prodej pozemku parc. č. 4371/7 o výměře 78 m² v k.ú. Bánov, vzniklých dělením dle GP 1036-27/2019. Kupující ██████████ Záměr prodeje byl vyvěšen na úřední desce od 20.8.2019 do 5.9.2019. Cena je 100,- Kč/m². Cena celkem 7 800,- Kč.
- Smlouva o dílo mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700 a ARTESIA, spol. s r.o., Ratiškovice 241, 696 02 Ratiškovice na akci: Bánov, Ulička – zrušení stoky A12-1 a připojení kanalizačních přípojek. Celková cena včetně DPH je 968 761,- Kč.
- Dohoda o zrušení předkupního práva a zákazu zatížení jako práva věcného na pozemcích v lokalitě Šraňky, kde již byly zkolaudovány rodinné domy a tak splněny smluvní podmínky.
- Smlouva č. 1030051412/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700 a E.ON Distribuce, a.s., F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, na stavbu „Bánov, Obec, parc. č. 2045/46, kab. NN“. Věcné břemeno spočívá v právu zřídit, provozovat, opravovat a udržovat distribuční soustavu – kabelové vedení NN, skříň na domě, uzemnění.
- Smlouva o dílo mezi Obcí Bánov, Bánov č. 700 a KAVYL, spol. s r.o., Mohelno č. 563, 675 75 Mohelno na akci: „Založení ÚSES – LBK 2, k. ú. Bánov“. Celková cena díla včetně DPH je 4 652 406,40 Kč.
- Smlouva o poskytnutí dotace č. D/1628/2019/KH mezi Zlínským krajem, tř. T. Bati 21, Zlín, jako poskytovatelem a Obcí Bánov, Bánov 700 jako příjemcem. Dotace je poskytována na pořízení nové požární techniky – nákup dopravního automobilu pro JSDHO Bánov. Dotace do výše 300 000,- Kč.

Sbohem strýčkovi

„A přišla dlouhá noc
a po ní žádné ráno...“

/O.Scheinpflugová/

Těžko jsme všichni přijímali smutnou zprávu, že v noci na pátek 19. 7. 2019 zemřel hrdina, nositel Řádu Bílého lva, voják vládního vojska, partyzán v Itálii a nakonec příslušník RAF, ale pro nás především vzácný člověk a přítel – strýček Alois Dubec.

Ještě jsme měli v živé paměti nedávnou oslavu jeho 96. narozenin v Doubravčicích, kde už sice jeho zdravotní stav nebyl nejlepší, ale pozval na ni, jak měl každoročně zvykem, své přátele a blízké. Bohužel, byla poslední.

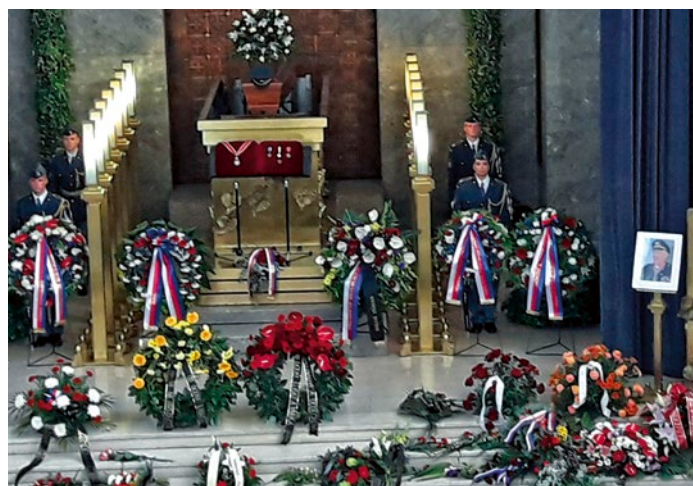
Rodák a čestný občan Vlachovy Lhoty, kde zafinancoval zvon, který mu připomínal dětství, věnoval bánovské farnosti vyřezávanou sochu Panny Marie.

K Bánovu měl velice vřelý vztah. Byl by to dlouhý seznam příležitostí, na něž nás zval on, v pozváních na akce od Hútku byla přítomnost strýčka vždy vítanou návštěvou a poctou. Ještě loni „kormidloval“ loď po Baťově kanálu, coby náš dárek k narozeninám, radost měl i z vyhlídkového letu malým letadlem nad Bánovem v roce 2017. Kolik to bylo vydařených Hútkovských zabíjaček, Zpívání u česnekářky, zúčastňoval se Bánovského leta, Memoriálu, nevynechal pietní akty spojené s výročí osvobození Bánova.

Společně s ním jsme měli radost z jeho povýšení na plukovníka v roce 2013. Upřímně jsme mu blahopřáli k nejvyššímu státnímu vyznamenání – Řádu Blého lva, které mu udělil prezident Miloš Zeman v roce 2016.

Zúčastnili jsme se také slavnostního křtu jeho knihy „Divoký kluk Alois Dubec – Z Vlachovy Lhoty do RAF a zpět“ v luhačovické „Oáze“. Kniha popisuje, jak se kluk z Valaška vyrovnával s hrůzami války. Velkou cenu teď pro nás má jeho osobní věnování do knihy pro členy Hútku.

Poslední rozloučení se konalo v pátek 26. července ve Velké síni Strašnického

krematoria v Praze. Před síní i u rakve stála čestná stráž. Rakev byla obsypána květinami a věnci od rodiny a přátel, nechyběl věnec poslaný prezidentem republiky. Vojenského pohřbu se zúčastnil dojatý veterán-generál Emil Boček, jeden z posledních žijících letců RAF. Dal poslední sbohem svému dlouholetému kamarádovi a hrdinovi. Hútek se rozloučil zpěvem písně „Padá listí, padá“ a oblíbenou strýčkovou písní „Zaspala nevěsta“.

Na poslední cestě pana plukovníka vyprovodila nejen čestná stráž a slavnostní salvy, ale slzy kamarádů a ostatních smutečních hostů, kteří zaplnili Velkou obřadní síň. K jeho poctě zazněla i česká státní hymna.

Dali jsme sbohem strýčkovi Lojzíkovi, kamarádovi, vlastenci, vzácnému člověku. Bude nám chybět, ale bude žít v našich srdcích a vzpomínkách.

Text: Bohuš Pavlíček
foto: soukromý archiv plk. Dubce,
B. Pavlíček

Léto s Kohútkem

Letošní prázdniny začal Kohútek účastí na 15. ročníku Borůvkobraní v Borovanech u Českých Budějovic. Kohútek byl pozvaný už na loňský 14. ročník, ale pro kolizi termínů s vystoupením v Dětrichově nad Bystřicí

jsme pozváni využili až tento rok. Jak jsme byli upozorněni pořadateli, jedná se každoročně o poměrně hojně navštěvovanou akci vzhledem k velikosti Borovan.

Museli jsme jim dát za pravdu, i když nepříznivé počasí zapříčinilo menší účast, než v předchozích letech. Vystoupení se nám vydařila a zvláštní pochvala patří našim nejmladším tanečnicím, které byly na tak velké akci poprvé. Do programu jsme zařadili pásma v bánovských i jednoduchých krojích a tak jsme kvůli převlékání nemohli sledovat vystoupení ostatních přítomných souborů. Bánovské kroje zaslouženě poutaly pozornost a mnozí návštěvníci festivalu se chtěli s námi vyfotit. Na večer připravili pořadatelé také bohatý program, kterého jsme se aktivně zúčastnili, zejména s kapelou The Apples. Pochopitelně jsme ochutnali i borůvkové knedlíky a další speciality z borůvek. Jelikož pořadatelé po nás požadovali větší počet vystoupení, než jsme byli v aktuálním složení schopni zajistit, oslovili jsme Zpěvule z Bánova, aby část programu zajistily. Děkujeme jim tímto za výpomoc a věříme, že se jim v Borovanech líbilo aspoň z poloviny tak, jako nám.

Další vystoupení jsme už o prázdninách z časových důvodů členů souboru a muziky neměli. Ze stejného důvodu jsme i letos vynechali zahraniční festivaly a vystoupení. Je to jistě škoda, ale pro zajištění kvalitního vystoupení je potřeba dostatek tanečníků a tanečnic a také muzikantů. Snad se situace v příštím roce zlepší. V červenci jsme, tak jako každý rok pomáhali s prodejem na Bánovském letě a již potřetí jsme společně navštívili Jánošíkove

dni v Terchově. Folklorní vystoupení jsme si zpestřili výletem do Jánošíkových díer.

Září bývá každoročně programově náročné, a proto jsme i po domluvě s Hútkem letos vynechali vystoupení v Norberčanech. Na Slavnostech vína tento rok, bohužel, nevyšlo počasí. Průvod i následný program souborů regionu Východního Slovácka na Mariánském náměstí měl daleko méně diváků. Ti, kteří přišli, ale jistě nelitovali. I když jsme měli deštníky a pláštěnky, tak se některé části krojů od deště uchránit nepodařilo. Další zářijovou sobotu jsme pak zažili valašskou svatbu našeho tanečníka Jury Švehlíka. Kromě jiného jsme okusili valašské frgále, valašskou kyselici, valašskou slivovici i valašský tanec. Počasí tentokrát přálo, všechno dobře dopadlo a zábava při našem odjezdu po půlnoci ještě zdaleka nekončila. A samozřejmě „sa vzali“ – to už se tak nějak ale dalo předpokládat.

Poslední akcí v září bylo Babí léto, kde také vystoupil Malý Kohútek v nových krojích. Tyto kroje byly hrazeny z příspěvku obce a dofinancovány z pokladny dospělého Kohútka. Jsme rádi, že zájem dětí o folklor neopouští a přejeme jim, ať jim ještě dlouho vydrží. Vedoucím přejeme pevné nervy a samé šikovné děti.

Andrea Koničková

Foto: Radek Pavlíček, Kristýna Dubravová

Slavnostní vystoupení k desátému výročí vzniku pěveckého spolku Hútek

Na pátek 8. 11. 2019 připravuje soubor Hútek oslavu desátého výročí trvání souboru za účasti pozvaných souborů a hostů. Definitivní uspořádání programu v současné době dokončujeme, ale včas uveřejníme jeho konečnou podobu, včetně programu.

Připomenutí vzniku a pokračování činnosti Hútku v dalších letech.

Možná se budu opakovat: někdy koncem srpna 2009 dospěli manželé Píškovi k názoru, že v Bánově se sice porůznu zpívá, ale schází mužský pěvecký sbor. Neváhali a obešli několik mužů, o kterých si mysleli, že by byli schopni a ochotni do toho jít. Předpokládali i zapojení školeného odborníka Jiřího Chovance.

Dne **18.9.2009** se sešlo v suterénu OU devět ustavujících členů. Zakrátko se se připojovali další. Začali jsme debatovat o činnosti, jak po písňovém obsahu a také o organizačních záležitostech. Určitě velkou pomocí při sestavování bloků písniček byla Jurkova odbornost. Také důležitost posazení do určité tóniny, aby píseň vyzněla. A správné frázování, aby sbor „šlapal“. Na tom jsme pracovali a stále donekonečna pracujeme. Bez těchto důležitých skutečností není možné úspěšně fungovat.

Důležitou stránkou souboru bylo materiální vybavení. Neměli jsme žádné finanční prostředky, jenom ohromnou chuť do sborového zpívání.

První veřejné vystoupení jsme absolvovali venku před farou na předhodovém zpívání 7. 11. 2009. A do konce roku ještě další čtyři. To už nás bylo třináct. Značná část „Hútků“ zpívala již dříve s cimbálovkou Burčáci, tak základ, z kterého jsme čerpali, byl daný. Postupně jsme rozšiřovali skladbu i další písničky, například z Horňácka a z dalších oblastí. Neřešili jsme ani neřešíme, jak někteří jiní, zda je píseň z Horňácka, Podluží, Dolňácka a podobně. Zpíváme, co se nám líbí a nakonec jsme začali používat v recesistickém duchu slogan: Všecky písničky jsou původem z Bánova s patřičným vysvětlením. Výhrady zatím měli jenom Korytňané, ale to je jediné, co s tím mohou dělat.

Dalším problémem pro vznikající soubor byla otázka krojového vybavení pro vystupování na veřejnosti. Bylo potřeba zajistit finanční prostředky. Pro začátek jsme si z vlastních prostředků nechali

ušít stylizované krojové košile. Jako doplněk musely zatím stačit černé kalhoty a boty.

V roce 2010 jsme v létě uskutečnili první Memoriál, jako vzpomínku na zemřelé folkloristy z Bánova. Byla to částečně soukromá vzpomínka. Postupně se průběh a časové stanovení změnilo, ale Memoriál - i když v jiném podání i pod jiným názvem - trvá do dnešní doby.

Soubor se rozrostl o nového výrazného člena. Do Hútku přišel bánovský farář Jan Mach. Jako muzikant významnou měrou přispěl k částečné obměně repertoáru. Bohužel jeho činnost v souboru trvala jenom čtyři roky.

Také jsme řešili stále se rozrůstající počet textů. Ochotní a schopní členové vytvořili celkem tři zpěvníky.

V roce 2011 jsme se snažili získat finanční prostředky na ušití krojů. Podařilo se nám získat finance z programu IZIP. Ty stačily na zhotovení krojových nohavic, řemenu a krojových botů. Byli jsme, co se týká dotací, značně nezkušení, tak nám při realizaci nastaly problémy a jednu chvíli se zdálo, že se nám to nezdaří dosáhnout, ale vše dobře dopadlo. Takzvaný částečný kroj jsme předvedli na malém vystoupení 4. 9. 2011 v prostoru před restaurací U Bujáků.

Zpívali jsme na různých akcích jako předtím i potom v dalších letech.

V roce 2012

Scházely nám mimo jiné klobouky. Podle starých regulí je chlap bez klobouku neoblečený řádně. Dnes už se na to tak nedbá, ale dříve se říkávalo: "Mamo podaj mně kuobúk, nech sa obleču."

Hledali jsme výrobce a tak se dostali do učňovského střediska, kde nám klobouky vyrobily učnice. Ne moc zdařilé, ale zatím uspokojivé. Až později jsme získali prostředky na klobouky mnohem kvalitnější.

Jedním z důležitých rozhodnutí, které jsme udělali, bylo obnovení bánovského fašanku **Jura s cepem**. Originální způsob chození po dědině spolkem obecních zaměstnanců. Podle vzpomínek nás starších aj ještě starších jsme se snažili napodobit tradici. I termín chození jsme nechali na pondělí. Pokračujeme v tom každý další fašanek.

Mimo jiných akcí jsme spolu oslavili 40 let Kohútka a 10 let Strůčku.

V roce 2013 se nám podařilo doplnit krojové vybavení o brunclek a také lajbl. Ten jsme si ovšem z větší části pořídili za své. Postupně další stylovou košili a beranici. Celkové náklady na mužský bánovský kroj překročí 40.000,- Kč.

Zatím to vypadá, že hlavní starostí bylo shánění kroje, ale není tomu tak. Největší čas ovšem věnujeme pravidelným zkouškám vždy ve čtvrtek a nácvičku nových věcí.

Různě sestavená pásma podle situace, vystoupení při různých výročích a komponovaných programech. S tím se musel soubor popasovat. Ale co byl trochu problém, bylo zpívání z not při nácvičku Hradilovy vánoční mše. Nikdo neznal zpívat z not, a tak nastal dril, až se vše podařilo.

Všechny akce jsou popsány a doplněny fotografiemi na našich stránkách www.hutek.banov.cz Bylo by zbytečné popisovat je zde. Všechny akce jsou skutečně pěkně zadokumentované a v dnešní době internetu snadno dostupné. Uvádím, že za deset let činnosti soubor Hútek absolvoval **212 doložitelných veřejných vystoupení**. A několik desítek soukromých akcí, včetně deseti hůtkovských zabijaček. Ty slouží k utužení kolektivu a jsou dokonalou zkouškou soudržnosti. Zveme na ně sponzory a zajímavé hosty. A všechny lidi, které rádi pohostíme a pobavíme se s nimi. A pochopitelně manželky. Případně přítelkyně.

K historii souboru patří vzpomenout i smutné události, které nás provázely. Doslova šokem byl pro nás nečekaný a předčasný skon našeho člena Zdeňka Zálešáka. Opustil nás 19. 3. 2017 a velmi nám chybí. Byl to náš Honza Vlk. Takový pohodář a vyloženě fotogenický typ. Na každá fotce je, na rozdíl od jiných, vždy usměvavý.

Rád bych dále vzpomenul na našeho kamaráda strýčka plukovníka Dubce. Byl to náš velký obdivovatel. Pravidelně jsme se vídali mimo jiné na akcích, při výročí osvobození Bánova.

Slavili jsme spolu jeho devadesátiny a všechny další narozeniny až do letošního roku, kdy nás ve věku 96 let opustil. Zažili jsme s ním mnoho krásných chvil. Jako dárek jsme mu mimo jiné dopřáli letadlem z bánovského letiště a také plavbu po Baťově kanále. A jiné krásné akce se zážitky.

Na poslední setkání jsme jeli za ním do domova důchodců poblíž Prahy. Bohužel krátce na to nás opustil. Rozloučili jsme se s ním ve Strašnickém krematoriu v Praze, kde jsme zazpívali strýčkovu oblíbenou „Zaspala nevěsta“.

Ještě připomenou, že jsme se postupně rozrostli o dva členy, sice nejsou to Bánovjané, ale jsou výborní zpěváci. Tak ať se jim u nás daří.

Zatím ještě neřešíme generační problém, ale soubor stárne a zatím nevidíme, že by se někdo zajímal a přišel se podívat, jak soubor pracuje a případně se přidal. Rádi bychom každého uvítali. Soubor potřebuje nový impuls. Jak ve vedení tak i v členství. Snad se to časem zdaří.

K dnešnímu dni má soubor 18 členů a jednoho v exilu – Jendu Macha. Stále je náš člen. Tak snad se nám podaří důstojně naše výročí oslavit a vykročit do dalších let se zpěvem.

Mnoho zdaru do dalších roků budiž nám přáno.

Na pěknú notečku.

Soubor dostal nabídku, vystoupit v pořadu brněnského rozhlasu **Na pěknú notečku**, a to 30.10. 2019 v 18.30.

Jedná se vystoupení „naživo!“ v délce 60 minut. (Také se vysílá na You Tube Brno.cz.)

Rozhlas si dal podmínku zpívat za doprovodu cimbálové muziky. Jelikož v Bánově muziku nemáme, nezbylo nám než požádat, zda by nám nepomohli kamarádi Burčáci. Přijali naši nabídku a tak jsme opět po delší době začali spolupracovat a nyní už máme předběžně sestavená pásma. Také jsme nabídli možnost zazpívat děvčátkům Katcheva a panu Jarošovi Hrbáčovi st. Tak musíme pilně pracovat a usilovat o nelepší provedení. Tak se těšit.

*Oldřich Havel
Foto: Libor Píška*

Poutní zájezd farnosti 25. - 27. 6. 2019

Pro letošní farní pouť jsme s výjimkou Čenstochové zvolili místa, kam v minulosti ještě naše farnost neputovala. Na první den jsme naplánovali Křtiny, Jaroměřice u Jevíčka a Králíky. Druhý a třetí den patřil vyhlášeným místům v Polsku – Vambeřicím a Čenstochové.

Když jsme zájezd připravovali, nikoho ani nenapadlo, že by mohl být i „rozlučkový“ s naším panem farářem. P. Jiří kupka, jako vždy, i po celou dobu pouti, se úžasne zhostil duchovního doprovodu. Velké poděkování!

Autobus poutníků z Bánova, Suché Loze a Bystrice p. L. už opakovaně řídil zkušený a ochotný p. Michal Zicha z Luhačovic.

První plánovanou zastávkou byly Křtiny u Brna. Hned po příjezdu nás vítal usměvavý p. Metoděj Ján Lajčák o. Praem, farní vikář křtinský. Zasvěceně nás seznámil nejen s historií kostela Panny Marie, ale provedl nás i areálem tohoto starobylého poutního místa. Uvedl do chodu zvonkohru, prošli jsme ambitem s rajským dvorem a prohlédli si zcela ojedinělou křtinskou kostnici. Zážitkem byla také mariánská pobožnost v bazilice. *“Krásná Boží máti, perlo křtinských strání, ten, kdo srdce dá ti, dojde požehnání!”*

Ze Křtin jsme pak nad obcí Jaroměřice u Jevíčka autobusem vystoupali na poutní místo Kalvárie. Celým svým rozvržením připomíná jeruzalémskou Golgotu v Palestině. Na Kalvárii slouží polští řeholní kněží pasionisté. Jeden z nich nás provedl velkolepým areálem. Jeho výklad měl místy i úsměvnou rovinu. Nikoho nenechal lhostejným znázornění „očistce“ v kapli. Nadšeně jsme poté obdivovali překrásný koberec z živých květů. Zůstal tam ještě ze slavnosti seslání ducha svatého, kdy je tam hlavní pouť.

Po polední modlitbě jsme vyrazili k cíli prvního dne – do Králíků. Na Hoře Matky Boží už nás očekávala ochotná a milá paní Horáčková. Provedla nás nejen bazilikou, ale i ambity, svatými schody, po večeři se nám věnovala v klášterním obchodě. Pozdravil nás i p. Karel Moravec, duchovní správce Hory Matky Boží. V bazilice jsme měli vlastní mši svatou, po ní se nám dostalo mimořádnému zážitku v podobě uctění obrazu Panny Marie z hlavního oltáře, který nám p. Horáčková „sundala“, abychom se mohli i takto poklonit panně Marii. Hotel „Poutní dům“ se nachází na návrší za městem Králíky, v nádherné panenské přírodě. Naprostým uni-

kátem jsou panoramatické pohledy na údolí Králícka. Úchvatnou atmosféru umocňuje i posvátnost a duchovní rozměr Hory Matky Boží. Poutní dům nám poskytl skvělé ubytování i polopenzi.

Druhý den jsme se jen po několika kilometrech octli na polském území. Směřovali jsme do Vambeřic. Upřímně jsme mohli litovat, že o toto nádherné poutní místo na konci tzv. sedmileté války Marie Terezie přišla. Vambeřice se staly poutním místem pro obyvatele Čech a moravy. Svědčí o tom nejen obrazy, ale i další památky, s nimiž nás polská průvodkyně seznámila. Samotné prohlídce předcházela naše vlastní mše svatá, návštěva muzea s pohyblivým betlémem, stavěným během 28 let a čítajícím 800 figurek. Závěr pobytu ve Vambeřicích patřil „křížové cestě“ kolem baziliky. Plní dojmů z Vambeřic jsme odjžděli do Čenstochové, kde jsme měli v luxusním hotelu „Ibis“ nejen ubytování, ale také skvělou večeři a ráno pak bohatou snídani formou švédského stolu. Po příjezdu na Jasnou horu jsme měli v kapli Panny Marie u oltáře s černou madonou mši svatou. Po jejím skončení jsme absolvovali rozsáhlou prohlídku celého komplexu. Ta zahrnovala nejen baziliku, ale i muzeum, kaple a rytířský sál. Po prohlídce nás čekalo 14 zastavení „křížové cesty“. Jednotlivá zastavení se sochami vysoké umělecké hodnoty jsou podél hradby. Ještě společné foto u sochy sv. Jana Pavla II., osobní volno a čekala nás zpáteční cesta. Ve večerních hodinách jsme bezpečně dorazili do svých domovů.

I přes tropická vedra, kterým jsme unikli návštěvami bazilik a programu, nám počasí přálo.

Za zdárný průběh, organizaci a zajišťování pouti patří velké poděkování opět panu Miloši Mandíkovi. Díky i starostovi Marku Mahdalovi za propagační materiál, který jsme společně s dalšími suvenýry předávali v navštívených místech a prezentovali naši obec.

*Text: Marie Pavlíčková
Foto: Miloš Mandík*

Poděkování P. Jiřímu Kupkovi

V neděli 14. července 2019 u příležitosti 276.výročí posvěcení kostela sv. Martina v Bánově se konala slavnostní mše svatá. Současně byla „rozlúčkovou mší svatou“ s naším farářem P. Jiřím Kupkou.

Přeplněný kostel krojovaných, zástupců vedení obce, spolků, dětí i těch nejstarších a všech, kteří chtěli být přítomni poděkování vzácnému člověku svědčil o tom, že Otce Jiřího jsme měli a máme upřímně rádi.

Jako kněz nás učil milovat Boha i bližní. Za pět let jeho působení jako duchovní Otec v bánovské farnosti dokázal svou obětavostí, pečlivostí, pílí a pracovním nasazením dát novou tvář prostorům fary a sakristie. Velkými změnami prošel i samotný kostel sv. Martina. Nelze shrnout, co všechno za tak krátkou dobu dokázal. Svou vstřícností, citlivým a laskavým přístupem ke všem bez rozdílu si získal zaslouženou oblibu. Našel si cestu k těm nejmenším, rozuměl si s mládeží, jeho lidských kvalit si cenili dospělí, důstojná

byla jeho pohřební rozloučení, má citlivé a vnímavé srdce pro věřící i od Boha vzdálené.

V plné míře se vyplnilo jeho přání pro působení v naší farnosti: žít plně pro Boha, svou službu faráře nebrat jen jako svoje zaměstnání, ale jako poslání být duchovním Otcem.

Za všechno, co udělal pro farníky a farnost, mu náleží velké poděkování. Ať mu Pán žehná do jeho další nelehké zodpovědné práce a života. Přejeme mu hodně zdraví, potřebné síly a Panna Marie ať jej provází svou mocnou ochranou.

Text+foto: Marie Pavlíčková

Bánovjanka

Mohlo by se zdát, že dechovka v Bánově už neexistuje. Ano, pravdou je, že původní Bánovjanku, kde vyhrávali jenom muzikanti z Bánova, už opravdu nenajdeme.

Je to způsobeno tím, že starší generace už odešla a u mladých není o dechové nástroje zájem. Měli bychom se nechat inspirovat školami v zahraničí, kde fungují velké školní dechové orchestry. Hra na dechové nástroje má totiž velmi blahodárný vliv na disciplínu dětí, současně i na celou dýchací a nervovou soustavu. Současná dechovka v Bánově je závislá na přespolních muzikantech, hlavně z Nivnice, Komně a ostatních okolních vesnic, to je ovšem náročné na celkovou organizaci.

Doprovázíme spoustu obecních a církevních akcí, jako jsou například: osvobození obce, Velikonoce, Vánoce a koledování u vánočního stromu, přijímání, bířmování, průvod Božího těla, pouť u

kapličky v Jakubovci, dušičky, Svatomartinské hody apod. Doprovodili jsme také většinu zemřelých na jejich poslední cestě.

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem kamarádům muzikantům za jejich ochotu, přístup a také obecnímu úřadu, bez jehož finanční podpory by dechovka nemohla fungovat. Na závěr bych chtěl poprosit všechny rodiče, aby zvážili možnost dát své děti učit na dechové nástroje. Díky tomu by letitá tradice dechovky v Bánově mohla pokračovat.

*Za Bánovjanku
Karel Zálešák*

Jest, jak sa patří!

aneb slovácká zdravo-stravní poezija

Odjakživa sem rád dobře pojedl. K dnešnímu pojmání stravování sem sa přivědl hlavně z hlediska zušlechťování zdraví. Už od pubertálního věku sem začal zjišťovat, že to, co dnes pozřu, može mět vliv na zítější tělesné a duševní rozpoložení. Smysl a východiska sem z velké části nalézal v tradičních naukách jak místních, tak aj těch východnějších, což mňa dovědlo až ke studiu čínské medicíny a zároveň sem sa přiznal na východ - z Nivnice do Bánova. Uznávám stravu složenú z plnohodnotných potravin ideálně z místních zdrojů.

Marek Smetana

Penízovka k nezaplacení

*Mýtus, že húba sa v lese našim očám ráda schová,
boží nádherná, oranžová, penízovka sametonohá.
Od podzimu do jara hlavně na odumřelých dřevinách ožívá,
kterak slunce ve sněhu trs zářící, jenž nám ku zdraví prospívá.*

*Poznáme ju především podle tenké černé sametové nohy,
dle čínské medicíny má na játra a žaludeční vředy léčebné vlohy.
Protizánětlivé a antibiotické dovednosti zvládá,
pomáhá lidem, jejichž imunitní systém strádá.*

*Rovněž na civilizační choroby sa penízovka hodí,
také u alergií, astmatů či dermatóz úlevu navodí.
Schopností léčby cukrovky sa húba pyšní,
neboť umí posílit funkcu slinivky břišní.*

*Prokázané jest aj její působení na určité karcinomy.
Tož teda vydajme sa do hája hledat ony vyvolené stromy.
Teplejší zimní dny ženú penízovku z kůry hore do oblak.
Málem sem zapomněl... Snižuje cholesterol a aj krevní tlak.*

Penízovka sametonohá

Místní knihovna v Bánově
srdečně zve na besedu
se stravním radním Markem Smetanou

JEST, JAK SA PATŘÍ

na téma

Obecné pojednání o věcech stravních

- * plnohodnotné stravování *
- * tradiční postupy přípravy pokrmů *
- * šetrné místní zemědělství *
- * vliv stravy dle čínské medicíny *
- * sú lepší fazole nebo klobása? *
- * slivovicu, kdy, kde a kolik? *
- * jak je to s tím kuskusem? *

a další...

ve čtvrtek 10. října 2019 od 17:00
v knihovně v Bánově - vstup volný

Plněná tlama olipama

*Když babička olipy dělá,
bývá jich obvykle kopa celá,
však záhy po nich nezbyde ani stopy,
neb koncový konzument jednu za druhú klopi.*

*Není ani nezbytné, aby nás pobídla
a už sa v hubě mělníjí těsto, mak a povidla.
Však kdo jest v konzumaci olip zatým eště panic,
nech pustí sa k dílu a nečeká na nic.*

*Navařte brambor, a až zchladnú, tož olúpajte
a potom jich na strúhadle středně jemně postrúhajte.
Dále vmísit špetku soli a třetinu objemu špaldovéj múky,
následně ťahňat těsto, dokad' vydržíjá ruky.*

*Potem péct na šporáku či litinovéj pánvici
a přitom si pripravíme nasládlú směs plnicí.
Rozemelem povidla a rumem naředíme mak
(však ten kdo je střízlivý, toš ví, že naopak).*

*Je-li výsledné plnidlo kyselkavéj povahy,
trocha přírodního nerafinového cukru toto napraví.
Dozlatova upečené placky potřeme máslem nebo ghí,
srolujeme s plnicí směsú. A pak sa všecho zí.*

Slovácké divadlo: Rychlé šípy oslaví na podzim 500. reprízu

Neuvěřitelnou, ale zároveň netrpělivě očekávanou 500. reprízu oslaví na konci listopadu legendární komedie Slováckého divadla Rychlé šípy. „Bude to chvíli po devatenáctých narozeninách komedie, přesně 29. listopadu,“ prozradil herec a mluvčí divadla Josef Kubáník.

„Už teď vládne kolem pětisté reprízy velké napětí, připravujeme se na mimořádný zájem o vstupenky. I proto jsme se domluvili na velmi přísných pravidlech, takže diváci nemusejí mít strach, že bychom si lístky rozdali mezi sebou, z čehož nás občas podezřívají,“ uklidňuje zájemce Josef Kubáník a přidává ještě jedno důležité datum. „Je to 10. září v osm hodin ráno. Právě tento den předprodej na jubilejní reprízu vypukne,“ dodává herec s tím, že divadelníci budou postupně představovat celý doprovodný program.

A jak by pětistou reprízu chtěli oslavit sami herci? „Vím, že alkoholem slavit nebudu. Jsme přece Rychlé šípy. A navíc mi to s narůstajícím věkem způsobuje čím dál tím větší potíže. Ale slibuji, že budeme dělat vše pro to, aby byli diváci spokojeni a stále pěkně zvesela lapali po dechu,“ říká herec a představitel Mirka Dušina David Vacke.

„Pětistou reprízu bych chtěl odehrát a oslavit na fotbalovém stadionu Miroslava Valenty, s velkoplošnými obrazovkami a s živým hudebním doprovodem v podání Filharmonie Bohuslava Martinů. A následným ceremoniálem, při němž bychom všichni, co se na představení podílíme, obdrželi z rukou starosty města klíčky od nové Škody Superb. Myslím tím auto pro každého, ne jednu Škodovku dohromady,“ dodává s úsměvem herec David Vaculík alias Jindra Hojer.

Co řekly o Rychlých šípech známé osobnosti české kulturní scény:

Jinřich Hojer, skutečný předobraz jedné z postav: „Když vidím Jindru Hojera na prknech Slováckého divadla, prožívám to s ním. Znáám už v podstatě všechny role, protože jsem byl v Hradišti celkem devětkrát. Jsem už skoro externí člen Slováckého divadla. Je to pokaždé zvláštní pocit, když do divadla přijedu. To jsou Moraváci, upřímní lidi, a to přijetí, to je za všechny prachy. Tam mám kamarády celé divadlo, od osvětlovače až po herce.“

Jiří Hromada, prezident Herecké asociace: „Byl to pro mě návrat do dospívání a velkého spříznění s dobou šedesátých let, kdy jsme se nadechli ke svobodě a ideálům. Velmi mě potěšilo, že i když představitelé Rychlých šípů zestárlí o sedmáct let, byli to pořád hoši. A jsem rád, že divadlo může být vtipné i lidské a pro všechny generace.“

Bolek Polívka, herec, mim, dramatik a scenárista: „Dřív mívali v Brně mindrák z Prahy, teď už ho budou mít i z Hradiště.“

Robert Bellan, režisér: „Faktem je, že Rychlé šípy se staly jakousi značkou nebo chceš-li „rodinným stříbrem“ Slováckého divadla a neumím si představit, že by někdy skončily. A přitom mám pocit, že už je všichni museli vidět. Vím, že někteří i opakovaně, jedna divačka dokonce prý třicetkrát! To už je myslím úchylnka, ale díky za ni. Herci stárnou a mění se, mění se jejich hmotnost, počet vrásek, dětí, rodinný stav. Ale jestli hrají patnáctileté kluky dvacátníci nebo čtyřicátníci, není až takový rozdíl. Podstatné je, aby ti čtyřicátníci hráli navážno, s úctou k autorovi a se stejným nasazením jako tehdy těsně po premiéře... Mám doma starou fotku z premiéry, kdy někteří hoši mají tak o padesát kilo méně, ale výraz stejný jako teď po šestnácti letech. A to jim doufám zůstane.“

Vojtěch Jasný, režisér: „Byla to velká legrace.“

Matěj Kroupa, hudební skladatel: „Byl jsem nadšený a soubor Slováckého divadla obdivuji. Především to, jak je kompaktní.“

Co řekli o Rychlých šípech jejich protagonisté:

Martin Vrtáček (Bohouš): „Nejvíce mě baví, že to stále baví diváky! A když to baví diváky, baví to i nás. Je příjemné být součástí něčeho výjimečného.“

David Vacke (Mirek Dušín): „Pořád se nám to daří zvládat, ovšem stále častěji se musíme domlouvat na různých drobných úlevách, protože tu a tam někoho bolí záda, kotník nebo koleno. Holt, hrát si ve čtyřiceti na patnáctiletého je o něco komplikovanější, než když nám bylo něco přes dvacet. Takže bych nám ve vši vážnosti do budoucna popřál dostatek zdraví a ohebnosti, aby těch ústupků bylo co nejméně.“

Petra Staňková (Paní Mydlíková, Vlasta, Děvčátko, Chlapeček): „Přebírala jsem roli po Jitce Hlaváčové a měla jsem z toho strach. Rychlé šípy jsem předtím nikdy neviděla a vím, jaký je kolem nich boom. Ale když jsem zjistila, že v nich budu hrát, měla jsem nakonec velkou radost. Komu se podaří být součástí tak kultovní inscenace? Užívám si to, protože mám tady všechny muže pro sebe.“

Josef Kubáník (Dlouhé Bidlo): „Tohle se opravdu nepodaří každému herci hrát jednu inscenaci tak dlouho. Je zajímavé pozorovat, co se stalo v životě za těch sedmáct let, kolik jiných rolí jsme odehráli, a Rychlé šípy jsou pořád tady. Hraní nás moc baví a rozhodně to není rutina, stále něco vymýšlíme.“

Blanka Šmejdocvová

Nebyli pouze zemědělci v době „od Serényi k Serényi“

Městečko Bánov se nacházelo v kraji hradištském s centrem v Uherském Hradišti, v jehož čele stál „kraj- ský hejtman“. Krajský hejtman (nejspíše) v roce 1687 navštívil Bánov, při příležitosti předání Bánovského panství světlovským Serényiům, jak se dozvídáme z listu datovaného 10. říjnem. Konkrétně – „... jak nám J(eho) M(ilost) pan krajský hejtman kraje hradi- štského při oddávání nás panu hejtmantu světlovskému sliboval.“

V čele Bánova stál purkmistr (jinak též „*burgmistr*“ nebo „*purger- meister*“, od roku 1850 se jednalo o starostu) s konšely (z latinského slova „*consul*“, od roku 1850 se jednalo o obecní zastupitele). Ti, sami sebe rádi nazývali „*radními*“, i když na toto oslovení neměli právo, jak je v listě z 19. července 1660 poučilo (nadřízené) „*otcovské právo*“ města Uherského Brodu – „*Při tom nacházíme také v psaních vašich, že se purkmistr a rada podepisujete, kdež, poněvadž takový podpis městečkám, které obhrážděny nebo na dokonalé městské právo privilegovany nejsou, nesluší, toliko purk- mistr a konšelé nebo úřad užívati mohou, ve kteréžto příčině, jak budoucně se zachovati věděti budete.*“. V listu z 10. října 1687 se zastupitelé uváděli jako „*celá obec městečka Bánova*“. I v jiném lis- tu ze 4. srpna 1713, kde se uváděli jako „*My burgmistr a celá obec městečka Bánova*“. Bohužel se nedochovala zpráva, kde se bánov- ský úřad scházel a rozhodoval. Přímo o „*radnici*“ se žádné zprávy nedochovaly. Bánovským úřadem mohl být samostatně stojící dům bez polností, který v listopadu 1770 dostal č. 3 nebo na náměstí samostatně stojící dům bez polností s č. 102. Mohli také zasedat v domě pana purkmistra nebo rychtáře. Šenk by byl jistě také příjem- ným místem.

Při příležitosti zakoupení Bánovského panství hrabětem Janem Karlem Serényim od hraběte Kryštofa Batthyányiho byl 18. lis- topadu 1686 sepsaný urbář s názvem „*Urbarium Uber daß Guth Ba- nov ...*“. V jeho úvodu jsou uvedena jména purkmistra, rychtáře a 11 konšelů. (Titul fojt zde není nikde uveden.) Následuje seznam domů se jmény majitelů a velikosti polí. U „*osedlých*“ (obydlených) domů je navíc uváděn počet a stáří dětí, druhy a počty dobytka.

Z urbáře se dozvídáme, že městečko vedl purkmistr „*Martin Holo- tiček*“. V seznamu urbáře z roku 1686 a v dalším urbáři z roku 1688 je uveden jako Martin Holotík, který bydlel v domě nacházejícím se v místě dnešních domů č. 91 a 92. V letech 1674 a 1677 je jako obyvatel uváděn Mikuláš Holotík, snad se jednalo o jeho otce. (V roce 1656 nemovitost obýval Jan Bujáků.) Purkmistr měl 3 syny ve věku 11, 5 a 3 let a 2 dcery ve věku 7 a 2 let. Zda byl mezi ně započten i malý „*Johannes*“, narozený 2. ledna 1686 a pokřtěný 6. ledna, jehož rodiči jsou „*Martin Holotik et Anna*“, nevíme. Purkmistrovo hospodářství čítalo 3 koně, 2 krávy, 2 telata, 14 ovcí, 8 prasat a půllán polí.

Následuje rychtář „*Richter Georg Moticzka*“. K letům 1686 a 1688 je uvedený jako Jíra Motyčka, který bydlel v domě nacházejícím se v místě dnešních domů č. 72 a 73 nebo v místě sousedního domu č. 233 (dříve 73b). Rychtář měl 3 dcery věku 9, 7 a 5 let. Nejmladší se narodila 17. února 1682 a 22. února byla pokřtěna jménem „*Eliza- beth*“. Jejimi rodiči jsou „*Georgius Motička et Catharina*“. Vlastnil 1 koně, 1 vola, 2 krávy, 1 tele a 8 prasat a čtvrtlán polí.

Jako rychtář je v urbáři z 28. září 1674 uveden „*Jan Havlíček*“, po- luláník. Bydlel v domě nacházejícím se v místě dnešních domů č. 116 a 117. V letech 1674, 1677, 1686 a 1688 je v seznamech uváděn jako občan Jan Havel/Havlíček/Havlů. Již v roce 1656 je jako majitel nemovitosti uveden Havel Ondrů, snad jeho otec. Podle urbáře z 18. listopadu 1686 měl Jan Havlíček tříletého syna a jednoletou dce- ru. Patrně se jednalo o „*Martina*“, syna rodičů „*Jana Hawliczka a Katerziny*“, který se narodil 29. července 1684 a 30. července byl pokřtěn. Podle urbáře z roku 1686 vlastnil 2 koně, 2 krávy, 6 telat, 6 ovcí a 8 prasat a půllán polí.

Rychtář byl prostředníkem mezi vrchností a obcí. A jako takový po dobu svého působení neplatil vrchnosti žádné „*platy činžovní ani jinší panské poplatky*“ a „*plat, ten jemu přichází k pasírování*“, tj. k prominutí.

Ze zápisů výše uvedeného urbáře se dozvídáme, že onoho 18. lis- topadu 1686 byli bánovskými konšely následně jmenovaní „*Jan Machaczek, Mikulass Mahdaljyk, Jan Mahdaljyk, Jan Sedlačzek, Jira Jurziček, Jan Bujakových, Jan Juriza, Martin Koczicza, Matěj Čzerwenka, Martin Dworských a Mikúla Ryschawka*“.

Další významnou osobou v městečku byl kovář. Lánový rejstřík z roku 1677 uvádí k roku 1656 „*pusté místo*“ (opuštěné) polulánika „*Jakuba Kowarzi*“ v nárožním domě nacházejícím se v místě ny- nějších domů č. 239, 31 a 298. K letům 1674, 1677 a 1686 se místo obecně uvádí jako „*pusté místo Jakubovské*“.

V lánovém rejstříku z roku 1677 má u svého jména uveden přídomek „*kovarz*“ bánovjan Jan Mahdaljyk. Bydlel v nárožním domě, který se nacházel v místě dnešních domů č. 100 a 264 (v místě č. 260 byl tehdy volný uliční prostor). Jan Mahdalík/Mahdalíček je na ne- movitosti zapsán i v letech 1674, 1677, 1686 a 1688. (V roce 1656 nemovitost obýval Jan Skočovský.) V roce 1686 byl také konšelem, měl 3 syny ve věku 17, 15 a 8 let a 1 dceru ve věku 11 let. V matrice se ke dni 18. října 1682 jako křestní kmotra uvádí „*Zuzka Kowarska*“, nejspíše Janova manželka. V roce 1686 jeho hospodářství čítalo 2 voly, 2 krávy, 3 telata, 14 ovcí a 10 prasat a čtvrtlán polí. Kovář měl k ruce také své pomocníky. Jeden z nich, 54 letý „*Martin Towarys Kowarzensky bil u Jana Mahdaliczka*“ zemřel 14. ledna 1689 a násle- dujícího dne 15. ledna byl pochován. V letech 1690 a 1691 kovář „*Johann Mahdalik*“ ostřil náradí zedníkům představujícím Dvůr a prováděl pro ně další kovářské práce.

O bánovjanovi stejného jména máme také následující informaci. „*Letha Panie 1693: dníe 29 Julii Wislyšen ... Jan Magdalik z bano- va 60 Leth Stažzi ...*“, který spravoval „*... Myto ... Banowske ... v tej powinnosti ... již na třzeti Rok ...*“. Bánovským mýtným se tedy stal v letech 1690/1691 po odkoupení panství hrabětem Kou- nicem. Avšak nevíme, zda se jednalo o výše uvedeného kováře a konšela, který si tímto rozšířil svou „*živnost*“ nebo se jednalo o jeho jmenovce.

Jinou významnou osobou městečka byl šenkýř. Z „*Černé knihy městečka Bojkovic*“ ze soudního vyznání z 30. května 1644 se do- zíváme, že roku 1643 „*... když bylo po shoření Brodu, že odtud mnoho pacholků šlo a zastavili se v Bánově na šenku*“. V urbáři z roku 1674 je zmiňovaný „*panský pivní a vinný šenk*“, který stával v blízkosti panského Dvora. K roku 1686 je uváděný jako „*Brand- weinhaus*“ (v překladu – Šenk nebo kořalna) a k roku 1689 „*Wein Bier und Brandtwein shankh*“ (v překladu – Šenk vína, piva a kořalky). Podle urbáře z roku 1674 šenkýř neplatil vrchnosti žádné „*platy*“.

činžovní ani jinší panské poplatky“.

V roce 1674 zde šenkoval „Martin Hrdina“, čtvrtláník, který od roku 1660 bydlel v domě po Janu Hýzových (zmiňovaném k roku 1656) nacházejícím se v místě dnešního domu č. 66. Bydlel zde i v roce 1677. Ovšem k roku 1686 je jeho dům uváděn jako opuštěný. Nejspíše výše uvedenému Martinovi a jeho manželce – „Martinus Ssenkez et Zuzana“ se 20. ledna 1683 narodila dcera, která byla 21. ledna pokřtěna jménem „Anna“. Pozdějšího data máme informaci, že 27. dubna 1702 zemřel a 29. dubna byl pochován 79 letý „Jan Pertorský Ssenkirz banowský“.

S šenkem bývala obvykle spojována hudba. Domácí i potulní muzikanti hrávali na gajdy a píšťaly. K letům 1674, 1677 je uváděn „Jan Húdecz ginak Skokan“, jenž bydlel v hoštáčním domě nacházejícím se na místě č. 62, které je k roku 1686 uváděno jako opuštěné. (Dříve, v roce 1656 tento dům obýval „Mikúlass Jehliek“.) Z příjmení a přezdívky lze usuzovat, že to byl nejspíše dobrý hráč i tanečník (dodnes se zachovalo ve folkloru slovo „skakún“). Od roku 1656 je uváděno pusté polulání místo „Jana Skokana“, v místě nynějších domů č. 52 a 53. Podle urbáře z roku 1674 se v sousedství šenku nacházela „panská palírna“, která stála na místě hoštáčním.

Další významnou osobou městečka byl rektor (dnes „učitel“). Ze zápisu z roku 1583 se dozvídáme, že podle řádu církevního byly v děkanství Brodském – „... prosté školy ve vsích a městečkách, ve kterýchžto dítky křesťanské obojího pohlaví, jinde pacholátka jinde děvčátka, učiti se mají při nejmenším dobře mluvit, čísti, psát, počítati, katechismu, obecním písničkám církevním a chválám Božským.“ Škola nejspíše už v té době stála jako samostatná budova uprostřed náměstí, na místě nynější budovy označené v roce 1770 č. 134, která až do roku 1950 sloužila jako (obecná) škola. V Děkanství Uherského Brodu z roku 1691 je k roku 1671 uveden zápis – „škola ještě zpuštělá, ve zříceninách“.

K datu 28. květnu 1682 se vztahuje informace o svědku pohřbu jménem „Joh Hrozenk rektor“. Zda měl tento rektor nějakou souvislost s Bánovskou školou nebo zde byl jen náhodně přítomen, nevíme. Dne 2. října 1686 se narodil a 5. října byl pokřtěný malý „Frantiscus“, jehož rodiči byli „Stanislaus Adal: Limanovský m(anž)e(lka) Judita“ a křestními kmotry byli měšťané z Uherského Brodu. Otec Stanislav je v záznamech o křtu ze dne 8. října 1694 uváděn jako křestní kmotr pod jménem „Stanislav Rektor“, 10. srpna 1697 pod jménem „Stanislav Adalbert Rector“ a k 21. srpnu 1701 pod jménem „Stanislav Rektor Limanovský“. Dá se tedy předpokládat, že nejpozději po prodeji Bánovského panství hraběcímu rodu Serényiů roku 1687 nebo rodu Kouniců roku 1689 došlo k obnovení školy a tehdy nepovinné výuky. Pozdějšího data máme informaci, že 3. ledna 1706 ve svých 90 letech zemřel a 24. ledna byl pochován „Jan Slaný rector“. Tím, že rektoři nevladnili pozemky, nejsou uvedeni v žádném urbáři ani v lánovém seznamu.

A z jiné strany – dne 22. března 1703 zemřela a 23. března byla pochována 80 letá „Susanna Vlczka mendica“ (latinské slovo „mendica“ znamená česky žebračka). Mohla pobývat ve „špitále“ (dnes bychom řekli v chudobinci), který je zmiňován v komínovém seznamu z roku 1667 a také v Děkanství Uherského Brodu.

A pro zajímavost – kolem roku 1732 byla bánovjanům známá „jistá ženská“, která uměla věci „pověrečně zažehnat“.

Na závěr bych chtěl podotknout, že se jedná o zápisy a záznamy 300 let staré, ovlivněné atmosférou své doby. Informace jsou čerpány z několika na sobě nezávislých zdrojů, a tudíž se mohou lišit. Výpisy z matriky také nejsou vyčerpávající. Ale jedná se pouze o náhodné výběry, které autorovi tohoto článku „padly do oka“.

Martin Borák

Podklady:

Pešina de Cechorod, Thomas Johannes: Prodrumus Moravographiae. To gest: Předchůdce Morawopisu. Litomyšl 1663, s. 417-418. (Přístupné na <http://digital.onb.ac.at> .)

„?“ archiv. Z. P. B226 – „My burgmistr a celá obec městečka Bánova vysvědčujeme tímto listem, ..., dně 4. augustí roku 1713“. (Převzato z poznámek Františka Boráka. Celý dopis je přístupný na <http://farnost.banov.cz> -> Historie.)

Archiv Muzea J. A. Komenského v Uherském Brodu. Vrchnostenský archiv. Č. 111. Soudní spis k bánovskému mýtu ze dne 29. července 1693. (Převzato z poznámek Františka Boráka.)

Winter, Zikmund: Život v pražském Ungeltu r. 1597. Časopis musea království českého 1899, s. 14-44 a s. 105-138.

Slavík, František Augustin: Školy v rodném kraji Komenského za jeho doby. Časopis matice moravské 1892, s. 156-157. (Přístupné na <http://www.digitalniknihovna.cz/>.)

„?“ : Cantores. Bánov. (Přístupné na <http://cantores.wz.cz/loc/b/banov.html>.)

Müller, František: Mariánské poutní místo v Provodově. Brno 1947, s. 44-45. (Výpověď z 3. července 1735 milostně uzdravené Anny Kučeříkové devětatvacetileté dcery Jana Kučeříka z Bánova, na panství uherskobrodském, která měla před třemi lety (tj. roku 1732) na nohou boláky... Přístupné na <https://ebadatelna.zlkraj.cz>.)

P. Jiří Putala nový bánovský farář

Srdečně zdravím všechny čtenáře Bánovského zpravodaje.

V půli července jsem nastoupil jako nový farář do Bánova. Jmenuji se Jiří Putala, pocházím z Hovězí u Vsetína. Jsem knězem 18 let a poslední léta jsem byl na faře v Chropyni u Kroměříže. Rád bych navázal na dobrou spolupráci mého předchůdce, otce Jiřího Kupky. Všem čtenářům přeju pěkný podzimní čas, dětem a studentům úspěšný vstup do školy.

Od 25. září bude mít fara v Bánově nové telefonní číslo: **739 018 233**, pevná linka bude zrušena. E-mail zůstává stejný: **fabanov@ado.cz**.

Letošní svatomartinské hody budou ve dnech 9.-10. listopadu 2019. Program bude upřesněn.

A na závěr soutěžní otázka: **O jaké kroje na fotografii se jedná?** Správná odpověď bude odměněna ☺.

P. Jiří Putala, farář

Čtvrté babí léto zpěvulí aneb jak se dělá festival

Festivalu Babí léto, který vždy v září pořádají bánovské Zpěvule, bude příští rok už 5 let. Díky němu se mohli Bánovjané seznámit se dvěma desítkami folklórních souborů, sólistů a muzik z nejrůznějších regionů i blízkého zahraničí. A také začít přemýšlet o folklóru (a o ženách v něm) trochu jinak. Babí léto je totiž babí nejen proto, že se odehrává ve slunečném a teplém začátku podzimu, ale též proto, že o ženách neboli babách pojednává především. Babí léto je o dcerách, matkách, babičkách, zpěvačkách, tanečnicích, švadlenkách, hospodyních, kuchařkách, organizátorkách, udržovatelkách rodinného štěstí, krbu, zvyků i tradic. A o tom, že bez nich by nebylo ani historie, ani folklóru.

Když jsme v roce 2015 začaly s maminkou Helenou Vystrčilovou přemýšlet o tom, jak oslavit páté narozeniny Zpěvulí, říkaly jsme si, že by to chtělo nejen slavnostní program, ale něco většího, trvalejšího, co by mělo přesah do budoucna a význam nejen pro Zpěvule samotné, ale i pro celou obec a potažmo i region. Nevím už, která z nás slovo „festival“ vyslovila jako první, ale idea začala rychle nabírat konkrétní podobu. Hned v úvodu jsme se shodly, že chceme-li dělat festival, musíme si stanovit nejen jednotící linku a nosné téma, ale především se postarat o to, aby se lišil od akcí probíhajících a navíc byl skutečným festivalem, tedy přehlídkou souborů a sólistů z nejrůznějších končin, aby bylo patrné, jak jsou folklór a lidové umění pestré, barvitě a co mají ve všech svých odlišnostech společného. Jednotící linkou se staly ženy – ne proto, že bychom byly zatíženy nějakým feministickým či genderovým komplexem, nýbrž proto, že folklórní festival, zaměřený čistě na ženy a jejich roli v lidové kultuře v naší republice neexistuje. Hlavním nosným tématem se stal vztah žen ke společnosti, historii a folklóru – v lidovém zvykosloví se totiž často opěvuje hrdinství mužů, jejich dovednosti (řemeslné, pracovní a chovatelské), úspěchy (v boji či při dobývání žen), neohroženost (v množství zkonsumovaného alkoholu a v hospodských bitkách) a také odvaha (při bránění spravedlnosti a cti), ovšem ženy bývají zmiňovány buďto výhradně v roli laskavých mamíček, nebo žádoucích galánek. Rozhodly jsme se hledat témata, v nichž hrají ženy zásadní, leč dosud opomíjenou roli, a k nim získat vhodné soubory či interprety z celé republiky.

Povedlo se to už při prvním ročníku Babího léta, který měl podtitul „Hore je chodníček, dolu je cestička“ a který pojednával o cestách, putování, hledání a nalézání. Soustředily jsme se hlavně na soubory a interprety z nejbližšího okolí, takže kromě domácího Kohútka a Eduarda Švehlíka vystupovaly i Olšava a Oldšava z Uherského Brodu, mužský sbor z Vápenic a také slavní interpreti: Vlastou Grycovou ze Strání počínaje, přes jejího krajana gajdoše Pavla Popelku až po Jaroše Hrbáče a jeho vnuky. Navíc jsme v prvním ročníku bilancovaly 5 let činnosti Zpěvulí, takže k vidění a slyšení byly mimo našských i písně cigánské a staropražské. Druhý ročník Babího léta v roce 2017 měl podtitul „Lásko, lásko starodávná“ a pojednával o zlomených i (ne)napravených srdcích. Tam už jsme kladly důraz na regionální různorodost, takže písně i tance milostné předvedla Rokyténka z Liptálu, ženský sbor z Hroznové Lhoty, Súsedé z Újezdce a Těšova, muži z Kašavy a ženy ze Šumic. Loňský, třetí ročník Babího léta pojednával o verbování a verbířích a také o tom, jak se s odchodem na vojnu změnil život jejich dívek a matek. K tomuto tématu jsme oslovily nejen vítěze verbířských soutěží z Mezinárodního festivalu ve Strážnici v čele s laureátem Antonínem Žmolou z Kněžpole, ale i nositele verbířské tradice Jaroslava Švacha z Břeclavi; zpívaly ženský sbor z Bulhar, Dúbrava z Březové a Mužský spjevácký zbor Kúcané ze slovenských Kútů. Navíc diváky přijel v roce 100. narozenin naší vlasti pozdravit i otec zakladatel T. G. Masaryk.

Letošní ročník, který se konal ve školním sále 21. září, měl podtitul „O bylinách a kvítí milodějném“ a chtěly jsme jím přiblížit současníkům, jak intenzivně byl život našich předků spojen s rostlinami a bylinami. Ty v dávných dobách nacházely využití nejen coby přírodní léčiva, ale i jako strava, ošacení či prostředek k čarování. V programu vyjma domácího Kohútka s muzikou bratří Hrbáčů a Radka a Jirky Pavlíčkových vystoupil i Malý Kohútek s rodičovskou muzikou – premiérově v nových krojích – a sklidil zaslužený ohlas. Svě vidění světa bylin přijely představit hned dva soubory z Kyjova - Tragačnice a Tetky, protože jsme divákům chtěly připomenout atmosféru Slováckého roku, letos v srpnu proběhnuvšího právě v Kyjově. Jih Moravy pak vystřídal hanácký region v podání souboru Haná z Přerova a Hanácke mozeke z Litovle, které nám umožnily zažít atmosféru pravé hanácké svatby včetně obřadních tanců a čepení nevěsty. Jejich vystoupení pak skvěle doplnili uherskobrodská zpěvačka Marie Rosenfeldová svým moderním pojetím balad z Kopanic a především houslový virtuos slovenského původu Viliam Didiáš, nyní působící v Praze v kapele Gipsy.cz. Ten se nečekaně

a na místě samém spojil s cimbálovou muzikou Strýci ze Strání a předvedli unikátní jam-session, při níž přecházeli od klasiky (Smetanova Vltava a Montiho čardáš) přes folk až k folklóru.

Půvab festivalu Babí léto spočívá nejen v tom, že je o ženách, ale že ho celý od A do Z ženy ze souboru Zpěvule organizují. A práce to není jednoduchá: od přípravy programu a tisk jednotných pozvánek přes zajištění občerstvení a veškerých logistických záležitostí, přes výzdobu sálu (v gesci Věry Bušové-Hnilíčkové) až po pečení dobrot pro diváky a péči o účinkující soubory. Věnují tomuto festivalu nesmírné množství vlastního času, energie i peněz, za což jim patří pomyslný řád a ovace vstoje. A přání, ať jim nasazení a energie vydrží i do příštího, jubilejního 5. ročníku Babího léta, v jehož rámci chystají spoustu překvapení.

*Markéta Ševčíková
spoluzakladatelka festivalu Babí léto
Foto: Tomáš Tvrdoň*

MŠ Bánov: Loučení se s vlaštovkami a čápem a z činnosti ve třídě

Foto: MŠ Bánov

Letní akce v knihovně

Červnové divadelní představení v knihovně s názvem Správná hygiena odehráli herci ze Zlína, kteří se prezentují jako Truhlík a Truhlíčka.

Na konci prázdnin proběhlo tajné nocování v knihovně s pozorováním hvězd a planet. Zúčastnilo se osm dětí.

Text a foto: Ludmila Horňáková

Vyšlo páté letošní číslo Malovaného kraje

V aktuálním vydání tohoto celobarevného vlastivědného a národopisného dvouměsíčníku Slovácka se můžete naučit něco ze šviháctiny – specifických výrazů miš-kářů, tedy zvěroklestičů, na Bojkovicu.

Noticka je zde věnována 64. Kopaničářským slavnostem ve Starém Hrozenkově. Jiný text informuje o tradici císařských hodů v Boršicích u Buchlovic. V seriálu věnovaném výrobcům krojů zavítáte za Jarmilou Matyášovou do Drslavic. Dozvíte se, kde nad Vlčnovem roste bizarní orchidej tořič včelonosný. A nechybí ani vzpomínky na život na Kopanicích před půl stoletím či výňatek z letos opětovně vydané knihy Bosá léta od kunovického spisovatele Fanka Jílka.

Mnohem více se o člancích týkajících se Uherskohradištska, jakož i obsahu celého periodika a jeho zaměření dozvíte na webových stránkách www.malovanykraj.cz.

 AUTOVRAK.CZ

VÝKUP AUT PO CELÉ ČR ZA
NEJVYŠŠÍ CENU OD 1 000 Kč DO 50 000 Kč

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE
VČETNĚ ODVOZU ZDARMA
NONSTOP

 + 420 722 666 222

Slovácko sa súdí (jak napsal Zdeněk Galuška)

aneb jak říkáme my advokáti a ateisti –díky Bohu (pozn. editora, to řekl Arnošt Goldflam ve Filmu Dědictví aneb kur...)

Než se dostanu k tomu souzení, tak musím říci, že jsem byl zaskočen kolik lidí a to jak náplav, tak rodáků, mě oslovilo po posledním Bánovském zpravodaji a ptali se, zda jsem nemocný, proč nic z mého PC nevyšlo a dožadovali se nějaké další eseje či jak to nazvat. Pochopitelně existuje i řada občanů, kteří jsou rádi, že jsem nic nenapsal. Úvodem bych chtěl ještě dodat, že všechny postavy v tomto příběhu (mimo starosty obce Bánov) jsou vymyšlené a jejich podobnost s existujícími osobami je čistě náhodná. Ani vlastně nevím, zda to píšu já.

Nic jsem nenapsal, protože se nic zvláštního a mimořádného nestalo, to už známe třeba z hlášení na vojně a nebo např. z knihy E.M. Remarque – Na západní frontě klid. (pozn. edit. – ještě že je uveden autor)

Což je dobře, že naše vesnička středisková žije poklidným životem bez požárů, záplav či jiných katastrof, tím mluvím o katastrofách celooobecních, nemám na mysli návštěvu tchyně či dokonce příbuzných manželky s rodinou. Víím taky, že k individuálním tragédiím došlo, ale to zde nechci rozebírat.

Sportovci sportují, což s potěšením čtete ve Zpravodaji, každou středu večer zaznívá stále častěji z kuželny střelba zátek od šampusu, což znamená, že i kuželkáři zlepšují formu, divadelníci šíří slávu Bánova a krásu naší mluvy po celé republice, stejně jako folklorní soubory. Hasiči si vylepšují vozový park, což je dobře, neboť je můžeme potřebovat v těch nejtěžších chvílích. Senioři cestují, starosta plní volební program..., máme se zkrátka v rámci možností dobře.

I když – prožíváme – li delší dobu idylu, přestaneme ji vnímat a osud by nám prokázal neocenitelnou službu, kdyby nás popadl za límec a vyhodil dočasné na mráz. Pak bychom nevzpomínali na to, že kamna trochu kouřila, nýbrž na to, že hrála. (pozn. edit., tady se někdo pokouší o plagiát – to řekl MUDr. Vlach v Saturninovi str. 36)

Pouze jsem se doslechl, že došlo k mimořádné události mezi holubáři. Je tam mezi nimi jeden občan slovenské národnosti, a proto ten následný dialog bude veden ve slovenštině. Nejprve však popis situace.

Holubáři jako obvykle odvezli svoje krasavce (nikoliv krasavice, řeklo se bez bab) do daleka na start závodu, odjeli domů a spustili hodiny. Náš hrdina – říkejme mu Jano – usedl doma na dvorek a čekal. Čekal den, týden, měsíc a nic. Už se smířil s tím, že jeho favorit se stal obětí dravce, když tu nejednou vrzly vrátka a v nich stojí holub. Nyní následuje již zmíněný dialog:

Jano: Gdě si bol ty k...t! Veď kvoli tebe som ja sazku prehral!!!???

Holub: Kto je k...t? Ja som neni k...t. Ty si k...t, veď ty si mi kridla nerozvázal i ja pešo idem.

No pak se všichni smáli a nikdo nepodal trestní oznámení za týrání zvířat.

Existuje zde však skupina osob, mezi kterými to donedávna vřelo a i nyní dost páry vyletí ven. Jistě víte o koho jde, káceli si posedy, svolávaly se valné hromady na druhém konci republiky, podávala

se trestní oznámení za pytláctví (sám jsem jednu kauzu obhajoval), bujela zde nevraživost až nenávisť, proč to už dnes přesně nikdo neví. Slyšel jsem dokonce o případu, kdy otec odmítl dát svoji dceru ženichovi z nepřátelské skupiny. Kam se s...ou Monteková a Kapuleti (pozn. edit. W. Shakespeare – Romeo a Julie), a nebo jsou tady jejich potomci, kteří se sem dostali při nějakých válečných taženích až z daleké Verony, to by se muselo zalovit v kronice, bůhví, koho si sem ti Serenyi dovlekli, na to by nám mohl odpovédět Martin Borák, ten má asi tu jejich historii v malíčku.

Pokud ano, tak pak by byla celá věc jasná, neb geny nepřechčíš (pozn. edit. - autorka upraveného citátu Věra H. 13.5.2019 18.35 hod. a Georg Johann Mendel 1865 – zákony dědičnosti)

Díky vstřícnosti, uvážlivosti a starostlivosti našeho starosty (však to má v popisu práce) se protistrany v Bánově a ne jen ve Veroně udobřily, což bylo papírově potvrzeno historického dne dne 17.4.2017 kdy místo různých honebních spolků, honebních sdružení... vznikl Spolek myslivců Bánov, jehož předsedou je právě starosta, což je dobře. Ne všichni se však do tohoto Spolku myslivců Bánov dostali. Byli i tací, kteří nevstúpili a nebo nebyli přijati, což se pak odrazilo v tom, že ani ne za měsíc po onom významném dnu přistálo na státním zastupitelství v UH tr. oznámení na hospodáře spolku, že prý v roce 2012 zpronevěřil z pokladny 70.000,- Kč.

No „slavný soud“ v UH (viz např. 7 let neodsouzená Rallye Lopeník, a nebo neodsouzený komunistický mučitel Grebeníček – sám jsem ho žaloval -)... hospodáře potrestal za údajnou zpronevěru, ale odvolací soud ve Zlíně jej pravomocně zprostil viny, takže asi půjdeme dál, neb mi můj klient – pochopili jste, že je to hospodář – vydal jasný pokyn –

Tož ty tak, uderíls a včil poteče tvoja krív! (pozn. edit -Rudolf Těsnohlídek Liška Bystrouška 1920)

A budeme se zabývat křivým obviněním. No jak to dopadne, to si počkáme, jen bych chtěl poprosit starostu, aby zas tak ty lidi neusmiřoval, to já bych pak byl bez práce.

Ať žije spravedlnost, ať je k nám spravedlivá (pozn. edit. autor se zase nepoučil – jde o titul písně JUDr. Ivo Jahelky – kolegy autora eseje)

JUDr. Petr Novák advokát

P.S. editor ňa može polúbit tam, kam sa normálne nelúbe

Ilustrace z knihy Slovácko sa súdí.

Haló, tady Bělinka!

Stejně jako v letech předešlých, tak i v tomto roce, chceme veřejnost seznámit s životem klientů v Domově pro osoby se zdravotním postižením Kunovice-Na Bělince. Naším cílem je kromě poskytování ubytování a stravování také zkvalitnění života klientů v zařízení.

Proto byla v loňském roce na některých oddělení realizována výmalba, pořídili jsme nové sedačky, nábytek a dekorace do společných prostor oddělení, také pohovky pro klienty a televizní přijímače. Došlo i na dovybavení kuchyněk a zakoupení pojízdné vany. Byly pořízeny i nové invalidní vozíky a polohovací postele.

Velkými změnami prošlo V. oddělení, kde se z důvodu transformace zařízení v současné době nachází klienti se střední a vysokou mírou podpory. Klienti s nízkou mírou podpory odešli do chráněných bydlení a tito, těžce postižení klienti, jsou rozmístěni po zařízení tak, aby se rozvolnila kapacita jednotlivých oddělení, čímž dojde ke zkvalitnění poskytované služby. To, že jsou nyní umístěni po dlouhých letech života v DZP na jiné oddělení pro ně znamená jistě velkou změnu, nejen v kvalitě ubytování, ale také např. v oblasti hygieny a stravování. Tuto změnu spolu s klienty prožívají i jejich rodiče, alespoň ti, kteří za svými dětmi pravidelně jezdí či si je berou domů.

Největší událostí loňského roku bylo otevření Chráněného bydlení Kunovice dne 1. 10. 2018. V tomto chráněném bydlení nyní žije 6 klientek DZP Kunovice-Na Bělince, které mají trvalý pobyt zde v Kunovicích a téměř všechny v něm prožily celý svůj život od jeho otevření v lednu roku 1994.

V měsíci červnu se klienti III. a IV. oddělení rekreovali na ozdravném pobytu v Popovicích na Amfíku Bukovina a na chatě Condy na Smraďavce. Stejně jako v letech předešlých oba pobyty proběhly bez jakýchkoliv problémů či komplikací a k naprosté spokojenosti klientů. Velkou měrou k tomu přispělo i nádherné, typicky letní počasí.

Příznivého počasí využily i 4 imobilní klientky V. oddělení, které se dne 12. 6. 2019 vydaly s doprovodným personálem na výlet. Navštívily nedaleké poutní místo, kopec sv. Antonína. Ten se nachází nad obcí Blatnice a je zde možné navštívit kapli sv. Antonína Paduánského. V okolí kaple se na rozsáhlých plochách nachází křížová cesta, studánka se „zdravou vodou“ a sochou výše jmenovaného světce. Vede tudy také starobylá lipová alej. Naše klientky si zde rozložily piknikové posezení, kde si pochutnaly na zákuscích a kafičku, zakoupených cestou k vytýčenému cíli. Z jejich výrazu

tváře a uvolnění se dalo vyčíst, že se jim výlet v přírodě líbil.

V sobotu 15. 6. 2019 se 3 klienti, dvě ženy vozíčkářky a jeden mladý muž, zúčastnili 9. ročníku závodu „Běh o pohár města Kunovice a EPS“ v kategorii zdravotně postižení. Stejně jako v letech předešlých jsme i tentokrát stáli na stupních vítězů. V kategorii „vozíčkáři“ si klientka Hana přijela pro 3. místo. Klient Jaroslav si doběhl sice pro 4. místo, ale velkým vítězstvím bylo už to, že zdárně proběhl cílovou branou. Konečně, lze říci, že nám nešlo o získání úspěšného umístění, ale o prožití příjemného sobotního dopoledne, kdy jsme se zde po roce opět setkali s kamarády z jiných zařízení.

Jelikož se výlety na našem zařízení setkávají s velkým úspěchem, ještě před prázdninami si několik klientů prohlédlo ZOO v Hodoníně. Než však prázdniny začaly, naši žáci se se školním rokem rozloučili výletem na Haldě v Boršicích, kde se setkali i s žáky, kteří navštěvují ZŠ a MŠ speciální. Přijeli i žáci s rodiči, jejichž výuka probíhá v domácím prostředí.

Za spokojenost a snahu zpříjemnit či usnadnit život našim klientům v DZP Kunovice-Na Bělince díky jejich finančním příspěvkům a dotacím, chceme poděkovat sponzorům a organizacím, za které bych jmenovala např. společnost Deichmann, Život dětem o. p. s., Thermokut, město Kunovice, pan Libor Samsounek, Mgr. Anna Fixelová atd.

Poděkování patří i obci Bánov, která věnovala dotace na zakoupení fixačního sedáku a rehabilitačního balónu, na kterém tráví oddechový čas desetiletý chlapec z našeho zařízení.

Všem našim klientům přejeme spokojené prožití nadcházejících letních měsíců, spoustu sluníčka, zábavy a radostných zážitků, které mohou i přes své zdravotní postižení prožít.

*Bc. Věra Nedbalová
sociální pracovníce*

Centrum pro zdravotně postižené Zlínského kraje, o.p.s

Sídlíme již dlouho v Uherském Hradišti na Palackého nám. 293 tzv. u obrů vedle hotelu Grand. Najdete nás v prvním patře a dům je vybaven i plošinou pro bezbariérový vstup. V Uherském Hradišti poskytujeme dvě služby, a to **odborné sociální poradenství pro zdravotně postižené a tlumočnickou službu** pro neslyšící.

Co umíme a co vám můžeme nabídnout?

Tlumočení do znakové řeči. Doprovod tlumočnickem při vyřizování na úřadech u lékaře či další instituce, kde je třeba tlumočit.

Odborné sociální poradenství v těžké životní situaci pro zdravotně postižené, jak v otázkách partnerských, tak při vyhledávání doprovodných služeb či pomoci s vyřízením kompenzačních pomůcek. Důležitou službou je také možnost vyzvednout si u nás bezplatně **Euroklíč**.

Euroklíč

má na něj nárok každý člověk se zdravotním postižením, držitel průkazu TP, ZTP, ZTP/P, diabetik, stomik, onkologický pacient, člověk trpící roztroušenou sklerózou, Parkinsonovou chorobou, nespecifickými střevními záněty: Crohnovou chorobou a ulcerózní kolitidou; a močovými dysfunkcemi, který má bydliště v ČR. U těch, kteří nejsou držiteli uvedených průkazů, se do „Evidenční karty Euroklíče“ uvede krátké čestné prohlášení o typu postižení.

Kdy nás najdete?

Pracovní doba poradny ambulantní

pondělí 8:00 - 12:00 12:30 - 16:30
úterý 8:00 - 12:00
pátek 8:00 - 12:00

Pracovní doba poradny terénní

úterý 12:30 - 16:30
pátek 8:00 - 12:00 12:30 - 16:30

Kontakty

Odborné sociální poradenství

Tel: 727 830 515
Email: uherskehradiste@czp-zk.cz

Tlumočnické služby

Tel: 778 005 177
Email: m.travnickova@czp-zk.cz

Všechny poskytované služby jsou bezplatné!

Více info na: www.czp-zk.cz

Tělocvičná jednota Sokol Bánov

Rozvrh cvičebních hodin Cvičební rok 2019 - 2020

Den	Název cvičení/sportu	Čas konání	Místo konání	Vedoucí cvičení/sportu
Úterý	Body fit	18:00 - 19:00	tělocvična ZŠ	sest. Kateřina Nováková
	Stolní tenis - trénink	19:00 - 21:00	tělocvična ZŠ	br. Jaroslav Vítek br. Martin Čapka
Středa	Zdravotní tělocvik	18:30 - 19:30	tělocvična ZŠ	sest. Eva Nováková sest. Karin Švehlíková
	Odbíjená	17:30 - 19:30	sportovní hala	br. Jakub Vašíček
	Badminton	19:30 - 21:30	sportovní hala	br. Luděk Vavrys
Čtvrtek	Stolní tenis žactvo - trénink	17:15 - 18:30	tělocvična ZŠ	sest. Ivana Píšková br. Milan Balouch
	Zumba	19:00 - 20:00	tělocvična ZŠ	sest. Marina Cábová
Pátek	Stolní tenis žactvo - zápasy	dle podrobného rozpisu 16:30 - 18:00	tělocvična ZŠ	br. Petr Sedlák br. Antonín Kročil
	Stolní tenis - trénink	18:00 - 20:45	tělocvična ZŠ	br. Jaroslav Vítek br. Milan Balouch
Sobota	Stolní tenis - zápasy	dle podrobného rozpisu 13:15 - 21:00	tělocvična ZŠ	br. J. Vítek, sest. I. Píšková br. M. Balouch, br. M. Čapka

Setkání rodáků ročník 1949

Společenská kronika

Narození:

Bartoloměj Mitáš
Zuzana Kočicová

Rozloučili jsme se:

Eva Jurkasová
Zdeněk Mahdal
Vladimír Ryšávek
Božena Kočicová
Marie Bučková
Marie Beníčková
Ludmila Zálešáková

Uzavření manželství:

Pavel Brabec a Monika Hniličková

Naši jubilanti:

94 let
Filomena Slezáková
Marie Madajová

90 let
Bohumila Mahdalová

85 let
Stanislava Bolcková
Jiří Mihal

80 let

Marie Havlová

60. výročí sňatku

Josef a Anna Hauerlandovi

55. výročí sňatku

Josef a Anna Kandrnálovi
Alois a Marie Petrůjovi

50. výročí sňatku

Karel a Helena Šenkovi

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydává Obec Bánov z finančních prostředků Obce Bánov, č. p. 700, 687 54, IČO: 290 785, tel.: 572 646 121, zpravodaj.banov@seznam.cz, www.banov.cz,

občasník, ev. č. MK ČR E 13138, datum vydání 1. 7. 2019, titulní foto Andrea Pavelková
Tisk: vydavatelství Brázda, Tyršova 4, 695 01 Hodonín, www.tiskarnabrazda.cz

POZOR! Změna e-mailové adresy redakce Bánovského zpravodaje! nový e-mail: zpravodaj.banov@seznam.cz

Folklorní festival Babí léto

Foto: Andrea Pavelková

Bánovské hody

8. - 10. listopadu 2019

pátek 8. listopadu

Oslava 10 let činnosti souboru Hútek z Bánova
od 19.30 hod., Sportovní hala

sobota 9. listopadu

Dětská diskotéka, atrakce pro děti, laserová střelnice, skákací hrad, a další...
14.00 - 18.00 hod., sál ZŠ (vstup přes sportovní halu)

Prodejní výstava keramiky Adély Volné
14.00 - 18.00 hod., suterén Obecního úřadu

Slavnostní mše ke cti sv. Martina
v 17.00 hod., kostel sv. Martina

Pocta sv. Martinovi za účasti svatomartinské družiny
hraný příběh ze života svatého Martina, po ukončení programu
vyjde světelný průvod od kostela na Jarmek (lampiony s sebou)
v 18.00 hod., u kostela

Ohňová show na koních v podání skupiny Štvanci
v 18.45 hod., hřiště na Jarmeku

Taneční hodová zábava se skupinami Kosovci a Profil, pořádá FC Bánov
od 20.00 hod., Sportovní hala

neděle 10. listopadu

Slavnostní mše ke cti sv. Martina s účastí krojovaných a místních spolků
v 10.30 hod., kostel sv. Martina
(řazení do průvodu od 10:00 hod. u fary)

Dětská diskotéka, atrakce pro děti, laserová střelnice, skákací hrad, a další...
14.00-18.00 hod., sál ZŠ (vstup přes sportovní halu)

Prodejní výstava keramiky Adély Volné
14.00 - 18.00 hod., suterén Obecního úřadu

pondělí 11. listopadu

Hodky v hospodě na Trestňáku

Hodky v hospodě u Bujáků